Abstrakt rigorózní práce v českém jazyce:

Práce srovnává určování rozhodného práva v závazkových vztazích v České republice a ve Spojených státech amerických. Toto srovnání je činěno na pozadí dvou právních principů: právní jistoty (typické pro Českou republiku) a Equity (typické pro Spojené státy). První kapitola pojednává o odlišném pojetí mezinárodního práva soukromého v obou srovnávaných zemích a o rozdílu a vztahu mezi právní jistotou a Equity. Kapitola první se rovněž podrobně zabývá aplikovatelnými prameny práva v ČR a ve Spojených státech.

Kapitola druhá srovnává odlišné přístupy k určování rozhodného práva ve smluvních závazkových vztazích. Podrobně jsou analyzovány kolizní normy obsažené v ZMPS, NZMPS, Římské úmluvě a nařízení Řím I. Rovněž jsou představeny americké přístupy k určení rozhodného práva: princip teritoriality Prvního Restatementu, Currieho Interest Analysis, přístup Druhého Restatementu, Better Law Approach a Significant Contacts Approach. Kapitola třetí s použitím metodiky kapitoly druhé se soustřeďuje na mimosmluvní závazkové vztahy. V evropském kontextu je tak kladen důraz na nařízení Řím II, v americkém kontextu především na erozi principu teritoriality a odlišnosti v aplikaci Interest Analysis a Druhého Restatementu oproti jejich aplikaci na smluvní závazkové vztahy. Závěr práce stručně shrnuje autorovy poznatky a názory na danou problematiku.